

OULUN PURJEHDUSSEURA

TI KAPURJEATIA

No. 2 (113)

Toukokuu 2002

Lipunnosto 11.5. klo 19 Johteenpookissa.
TERVETULOJA JOUKOLLA MUKAAN!

ISSN 0357-993X

OULUN PURJEHDUSSEURA RY:N TIEDOTUSLEHTI

Vastaava toimittaja: Markus Aalto. Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehteen tarkoitettu aineisto on toimitettava OPS:n postiosoiteeseen tai vastaavalle toimittajalle. Tilaushinta: Pikapurjehtija on ilmainen OPS:n jäsenille. Muille EUR 4 / vuosikerta. Tilaukset maksamalla tilausmaksu OPS:n tilille Mandatun Pankki 320021-1303301. OPS:n postiosoite on Oulun Purjehdusseura ry, PL 20, 90101 OULU.

Kommodori:

Seppo Silander
Kuikkatie 4 E, 90150 Oulu
puh: 333137, 0400-193122
e-posti: seppo.silander@kolumbus.fi

Varakommodori

Joni Skiftesvik
Taskilantie 7, 90580 Oulu
puh: 556 5054
e-posti: joni.skiftesvik@mail.suomi.net

Sihteeri:

Hannu Pajunen
Keinupuisto 7 C, 90160 Oulu
puh: 330 197, 040-847 0397
e-posti: pajunen@osakk.fi

Jäsenasiat:

Seppo Silander (yht. tiedot edellä)

Taloudenhoitaja:

Maija Nurminen
Postiosoite Värtöntie 2 A 5, 90230 OULU
puh: 0500 292 041, 0400-698752
e-posti: maija.nurminen@ouka.fi

Kilpailupäällikkö:

Timo Karsi
Kurkelantie 3 B 15, 90230 Oulu
puh: 339658, 050-569 8659
e-posti: timo.karsi@saunalahti.fi

Katsastuspäällikkö:

Jukka Feiring
Torpankatu 17 E, 90230 Oulu
puh: 530 4846

Junioripäällikkö:

Heikki Laitinen
Kaskiahonkuja 5 B, 90240 Oulu
puh: 336 113, 050-561 7106
e-posti: Heikki.Laitinen@rokua.spa.fi

Matkapurjehduspäällikkö:

Leo Hahtonen
Kangastie 1
90810 Oulu
puh: 0400-682 700
e-posti: leo.hahtonen@lhplastoy.inet.fi

Majaisäntä:

Mauri Kangasluoma
Voudintie 1, 90400 Oulu
puh: 0400-895 805
e-posti: mauri.kangasluoma@luukku.com

Johtokunnan sähköpostilista:
ops-lista@lists.oulu.fi

Jäsenten sähköpostilista:
ops-lista@paju.oulu.fi

Kotisivu: <http://www.ouluapurjehdusseura.fi>

Sisällys:

lin-Röyttätoimikunta saaren kuvioissa	4
Eräs pitkänmatkan luotsaus	6
Vanha p/v Hailuoto kyntää Kotkan vesiä	9
Pilssi	11

Kansi: OPS:n Markku Vallon S/Y Linnea jossain Raahen ja Ratanin välillä heinäkuussa -96. Kuva Markus Aalto.

Pikapurjehtijan vastaava toimittaja:

Markus Aalto
Purjotie 6 B 4, 90460 OULUNSAALO
s-posti: markus.aalto@edu.ouka.fi
puh: 5212 428, 050-353 2738

Kommodorin kantilta

Seuraavassa annan lyhyen selvityksen jäsenmaksun maksupäivästä. Tulostaessani maksulomakkeet niissä oli normaali neljäntoista päivän maksuaika. Seuraavana aamuna vein jäsenmaksulomakkeet sisältävät kirjekuoret mukana olleesta mainoksesta ilmenevään kaupalliseen firmaan. He lupasivat hoitaa postituksen heti, kun saavat mainokset painosta. Siinä vaan kului aikaa. Postinkulkukin otti oman aikansa. Seuralle tullut postikulusäästö oli kuitenkin niin huomattava, että ”sponsoria” kannatti käyttää. Maksamattomia jäsenmaksuja karhutaan vakiintuneen käytännön mukaan vasta loppukesästä, jolloin karhuja joudutaan lähettämään 40-60 kpl. Pyydän anteeksi, mikäli olen aiheuttanut jäsenille mielipahaa.

Toivoisin, että kaikki muistaisivat ilmoittaa osoitteenmuutoksensa, jolloin jäsenmaksut ja muut mahdollinen posti tulee heti oikeaan osoitteeseen.

Kun tänään lauantaina kävin satamassamme, siellä oli jo täysi työntouhu meneillään. Ensimmäinen vene jopa laskettiin veteen. Kevään veneenlaskut tapahtuvat viimevuotisen käytännön mukaan. Veneenlaskun ja vartiovuoron varausvihko on entisellä paikallaan vartiokopin käytävässä.

Ravintola Johteenpooki aukaistaan lipunnostopäivänä eli 11.5. Ravintolan työt ovat luvanneet myydä seuramme tarvikkeita, perälippuja ym. kuten aikaisemminkin.

Tulevan kesän toiminta näyttää vilkkaalta. Toivoisin jäsenten osallistuvan aktiivisesti kesän tapahtumiin.

Oman veneen kunnostuksen voi aloittaa jo. Toiveeni kuitenkin olisi, että jokainen jäsen uhraisi vähän ajastaan myöskin yhteisen hyvän eteen. Pienellä talkoapanoksella saamme sekä satamastamme että Röytän retkipaikastamme siistejä ja viihtyisiä. Useimmiten tarvitsemme tähän työhön vain ahkeria käsiä ja hieman aikaa.

Nostetaan seuran lippu salkoon ja aloitetaan purjehduskausi!

Hyvää kesää kaikille!

Seppo Silander
Kommodori

Iin-Röyttätoimikunta saaren kuvioissa

Iin-Röyttätoimikunta on Röytän saarella toimivien veneilyseurojen yhteistoimintaelin, johon myös saaren omistava Metsähallitus kuuluu yhtenä jäsenenä. Veneilyseurojen suoritettua ”mahinnousun” saareen, olosuhteet, etenkin satamatoimintojen osalta, olivat hyvin puutteelliset. Vanha laituri varustettuna muutamalla poijua korvaavalla peltipöntöllä ruostuneine kettinkeineen herätti keskustelua tilanteen parantamiseksi. Silloinen Metsähallitus, vuokran antaja ja sataman omistaja, oli jossain sisämaassa, ”keskellä metsää” ja siten hukassa.

Kesällä 1985 rinki veneilijöitä istui Putaan Purren pihaa kiertävillä tukkipuilla jalasui Iin-Röyttätoimikunnan syntysanat. Päätettiin perustaa seurojen yhteistyöelin, jonka tehtävänä tulisivat olemaan kaikki veneilijöitä Röytän saarella koskettavat asiat. Veneilyseuroille välitettiin vaade nimetä oma edustajansa toimikuntaan. Puheenjohtajuus sovittiin kiertäväksi ja määrättiin toiminnan mahdollistamiseksi seuroille jäsenmaksu. Kaikki seurat hyväksyivät asetetut tavoitteet.

Päällimmäiseksi nousivat heti satamaolojen parantaminen ja kaavoitetulla alueella olevien yhteisten tilojen käyttö, kunnostus ja ylläpito. Seurojen yhteys Metsähallitukseen lankesi luontevasti toimikunnalle yhtenä toimintamuotona. Tämä velvoite onkin ollut parasta antia saaren isännän ja seurojen välisissä yhteistoimintakuvioissa. Metsähallituksen organisaatioiden muuntuviissa kuvioissa vaihtuneille vastuuhenkilöille on ollut helppo kotiutua saareen syystä, että vastassa on aina ollut, kuuden yksittäisen seuran asemasta, yksi toimikunta yhteisnimenettä tapakuviin.

Koska toimikunnalla ei ole valtuuksia menne seurojen rahakukkaroille, sen tulee hankkia käytännön toimitissa tarvittavat varat itse. Jäsenmaksun kohtuullisuuden takaami-

seksi toimikunta ryhtyi ensimmäiseksi kehittelemään rahanhankintakuvioita. Laituriin ilmestyi mainos- tauluja ja poijut saivat lahjoittajien- sa logot. Rahaa tuli ja meni, mutta sataman käyttökelpoisuus parani oleellisesti uusien poijujen ilmestytyä niin laiturin ympärille kuin redillekin. Talouden parantamiseksi v. 1986 syntyi ajatus saaristolaistansien järjestämisestä. Päivämääräksi määrättiin elokuun ensimmäinen lauantai ja niin syntyivät Iin-RöytänElojuhlat. Nämä tilaisuudet ovat olleet toimikunnan paras tulolähde.

Röyttätoimikunta toimii Metsähallitukseen päin esittävänä, ja seuroihin päin omine rahoineen toimintoja rakentavana, tekijänä. Tietenkin tavoitteena oli aina löytää ulkopuolinen maksaja. Näiden periaatteiden mukaisesti Röytässä alkoi tapahtumaan. Jätehuolto ohjelmoitiin Pidä Saaristo Siistinä –järjestön kuvioihin. Tämä tarkoittaa sitä, että jokainen veneilijä, joka lunastaa vuosittain Roska-Roope tarran veneeseensä, voi pakottavassa tilanteessa jättää roskapussinsa saaren jätteiden keräily- pisteeseen.

Sopivan tilaisuuden tultua kohdalle saareen tuotiin aggregaatti, jolla valaistiin niin laituri, kulkutiet ja majatkin. Niin tässä työssä kuin lähes kaikissa muissakin hankkeissa toimikunta teki aloitteet ja seurojen jäsenet toteuttivat työn. Aggregaatin myötä saareen saapui valkeus.

Iso hallirakennus erilaisten juhlien järjestelypaikkana on ollut vuosien saatossa kohennusten kohteena niin sisältä kuin päältäkin. Tämäkin työ samoin kuin hallin tontista maksettava vuokrakin on kohdistunut toimikunnan tehtäväksi omin kustannuksin.

Rahan hankkimiseen tähtävää toimintaa on myöskin Metsähallituksen kanssa tehty sopimus korvausta vastaan huolehtia yhteisten alueiden, mukaan lukien Hepoharjun kodan seutu, siisteystestä ja pienimuotoisesta kunnostustyöstä

Alusta alkaen tavoitteena olleet satamaolojen parantamiset tuottivat toimikunnan nimissä erinäisen määrän aloitteita ja kirjelmiä. Metsähallituksen tullessa saaren kuvioihin ensisijaisesti Villin Pohjolan muodossa vuokraamaan Lastaajaa ja Luotsilaa ulkopuolisille vieraille, ”kiepitetiin” tämäkin taho toimikunnan kuvioihin, eli Metsähallituksesta tuli Iin-Röyttätoimikunnan jäsen. Tämän myötä kuvioihin astui Olavi Joensuu, joka aktiivisesti yhtyi vaateisiimme satamaolojen parantamisesta näinsaimme tueksemme omaamme leveämmän selän. Alkoi tapahtumaan, javaiherikkaiden operatioiden jälkeen saimme viettää uuden sataman vihkiäisiä Elojuhlien yhteydessä 6. 8. 1994 arvovaltaisen kutsuvierasjoukon läsnä ollessa. Tässäkin suursavotassa toimikunnalla oli merkittävä osuus. Toimikunta oli edustettuna kaikissa rakentamisen aikaisissa kokouksissa saaden sanoa veneilijän näkökannan päätettäviin asioihin. Vieläpä tuloksellisesti. Etenkin rakentamisen loppurutistuksessa veneseurojen osallistuminen yhteistoimin viimeistely-töihinsä jälleen mainosta tekemisillään.

Metsähallituksen kiinnostuttua saaresta, josta herätyksestä he saavat kiittää veneilijöitä, alkoi tapahtumaan monia asioita. Iin-Röyttätoimikunnan kokouksissa Metsähallitus esitteli mm suunnitelmiaan luonto- polkujen rakentamisesta, leikkikentän varustuksesta jne. Toimikuntapuolestaan ideoi mm. hiljentymispaikan toteuttamisen ja monia muitayleishyödyllisiä tavoitteita, joiden ajateltiin palvelevan veneilijöiden ohessa muutakin saarella vierailevaa yleisöä. Kaikki on toteutettu yhteishengessä.

Yksi toimikunnan suurimmista savotoista oli maasähkön vetäminen saareen. Aggregaatin käyttö oli lisääntynyt niin paljon, että toimikunnalle langenneet polttoaine- ja muut huoltokustannukset ylittivät käytöstä perittävät korvaukset. Piti tehdä jotain ja tehtiin aloite Metsähallitukselle Iin-Röytän liittämiseksi valtakunnan sähköverkkoon eli esitettiin merikaapelin vetämistä mantereelta saareen. Ensimmäinen lamppu syttyi saarel-

la maasähköllä 11. 7. 1996 klo 0945. Jos koskaan, niin tuolloin puhalsivat kaikki veneilijät yhteen hiileen. Tuon moista talkoohenkeä saa hakea. Toimikunta koordinoi ja porukka teki.

Maasähkön tulo saareen edellytti jonkin verran linjanvetoja, uusia kaapeleita ja muita majakohtaisia toimenpiteitä, mutta poisti paljolti aggregaatin aikaisia rajoituksia. Varmistui sähkön saanti. Laiturisähköt uusittiin ja saatiin mahdollisuus maasähkön syöttämiseen jopa veneisiin. Tähän alkutilanteeseen on vielä odotettavissa parannus tulevana kesänä uusien asennuksin.

Seuraava Röyttätoimikunnan huoli oli makean veden saatavuus. Tehtiin perusteellinen kartoitus vesijohdon vetämisestä Praavasta saareen. Se todettiin liian kalliiksi toteuttaa. Toisena operaationa Metsähallituksen toimesta porailltiin saaren maaperään reikiä porakaivon toteuttamiseksi. Samassa yhteydessä putattiin myös kaivon pohja, jolloin, yllätys yllätys, vettä on sen jälkeen kaivossa riittänyt.

Metsähallituksen kanssa tehdyn sopimuksen mukaan sataman sähkön käytön maksaa Röyttätoimikunta, eli kaikki seurat yhteisvastuullisesti. Tätä eivät kaikki veneilijät tiedä tai eivät halua sitä tiedostaa. Jotta sähkön käyttö ja siitä kertyvät rahat saataisiin riittämään sähkömaksuihin, toimikunta on päättänyt seuraavaa: Veneilijälle annetaan mahdollisuus ostaa veneeseen kiinnitettävä tarra 15 Euron hintaan, joka oikeuttaa koko purjehduskauden aikaiseen sähkön käyttöön. Tilapäinen käyttö, eli esimerkiksi vieraileva vene maksaa sähkön käytöstä 2 euroa / käyntikerta. Tarroja saa ostaa Mauri Kangasluomalta. Tarra tulee kiinnittää veneeseen siten, että se on nähtävissä laiturilta.

Vuosi vuodelta Röytässä vierailijoiden määrä lisääntyy. Siitä huolimatta, että veneilijät ja paikalla kävijät väittävät vievänsä hyvän tavan mukaan jätteensä maihin mukanaan, saaresta kerätään kymmeniä jätessäkkejä käypäläisten eväskääreitä ym. ros-

kaa mantereelle vietäväksi. Vähäinen määrä Roope-tarroja ei jättemäärää selitä. Jos omatunto kolkuttaa, liity jäseneksi Pidä Saaristo Siistinä yhdistykseen. Kätevimmin se käy näissä kuvioissa yhteydenotolla Kangasluoman Mauriin.

Pääosa saaressatoteutetuista hankkeista, ovat ensisijaisesti Röyttätoimikunnan tekemien aloitteiden käynnistämiä. Niiden toteuttamisen edellytyksenä on kuitenkin aina ollut seurojen jäsenistönaktiivinen osallistuminen. Siinä missä toimikunta on perustehtävänsä mukaisesti toiminut seurojen yhteisen edun nimissä koordinoivana elimenä, tulokset ovat aina olleetjäsenkunnan aktiivisuuden piikissä, etenkin näissä isoissa projekteissa. Pienemmissä tehtävissä, joiden lukumäärää ei kukaan osaa edes arvailla, ovat aina keulimmaisina häärineet kaksi ahertajaa, Liedeksen Jussi ja Kangasluoman Mauri. Jos joku paikka satamassa repsottaa, tämä remonttiryhmä korjaa. Heidän työpanostaan ja valmiuttaan yhteisissä kuvioissa voi vain korostaa.

Sen jälkeen kun satamaolot saatiin kohdalleen ja maasähkö saarta valaisemaan, toimikunnan rahantarve väheni niin, että seuroilta perittävä jäsenmaksu lopetettiin. Elojuhlien tuotto riitti kattamaan yhteisten toimintojen menot. Viimevuosina näiden juhlien tulos on romahtanut, vaikka satamassa olevien alusten määrä ei ole juuri vähentynyt. Toimikunta on pyrkinyt juhlia järjestäessään pitämään yllä jäsenkunnan vaatimaa tasoa elävän musiikin tarjonnalla, buffetilla ja myös pientenkin osallistujien tarpeisiin kohdistuvilla toiminnoilla. Tämä kaikki vaatii rahaa. Pääsylipun hinta, mikä oli viime vuonna 30. - markkaa, eli 5 € oli nähtävästi liian suuri uhraus useimmalle saarella olleelle veneilijälle. Ei nähtävästi ymmärretä, että se raha antaisi asianomaiselle paljon muutakin kuin yhden illan ilon. Pääsylipun hinnassa on Röyttätoimikunnan veneilijöiden hyväksi toteutettavan toiminnan takaava jatkuvuus. Vaihtoehtona on toimikunnan työn lopettaminen tai seuroilta perittävän jäsenmaksun palauttaminen.

Röytässä vieraileva veneilijä tukeutuu tomissaan oman seuransa majan kuvioihin ajattelematta enempää ympäristöään. Miksiköhän? Syy löytyy siitä, että kaikki on ehkä liian valmista. Röyttätoimikunnan työ ei näy missään kun kaikki on hyvin. Olisiko sitten parempi lakkauttaa koko yhteistyöelin ja sen myötä tutkailla miten kauan toiminnot pelaa- vat jokaisen seuran sooloillessa omiaan?

Pitkin Suomen niemeä kolumneena ja siellä erinäisissä pursiseuroissa Röytän mallia kaupitelleena voin sanoa, että meidän yhteiselon olemassaoloa ei kukaan meinaa uskoa. Kuusi veneilyseuraa ja vielä valtion laitosa- man katon alla ilman nahinoita sulassa sovussa samassa satamassa vuodesta toiseen. Ei voi olla totta! Meillä on tämä hyvä, josta voimme aiheellisesti olla ylpeitä. Väitän, että tähän hyväämme, eli toisiamme suvaitsevaan yhdessäolon olomuotoon on pääsyyllinen tai ansion kantaja Röyttätoimikunta, jonka synnyttivät nuo tukkiparlamentissa istuvat enakkoluulottomat veneilijät. Kaikkien seurojen yhteiselin valmistelee, esittelee, hankkii ja toimii kaikkien jäsenseurojen valvonnan alla vastaanottaen kiitokset ja haukut niin, että seurojen ei tarvitse toisiaan nimitellä saarelle saapuessaan. Onneksemme meillä on ainakin vielä kaikkiin toiveisiin ja sormensoitteluihin sovelias Iin-Röyttätoimikunta.

27. 3. 2001 Iin-Röyttätoimikunta piti kevätkokouksen, jonka pöytäkirja on tämän jutun liitteenä (sivu 11).

Eräs pitkänmatkan luotsaus

Minut herätetään puhelimella, ja kun tulen ylös komentosillalle onkin pimeää. Se on erikoista, sillä en ole pimeää nähnyt muutamaankuukauteen. Ölans Södra Grundin majakka lyö valoaan, ja useiden laivojen valot näkyvät. Ne kaikki antavat vähän aavemaisen tunnelman.

Laiva oli Maersk Serangoon ja sen mitat olivat seuraavat: pituus 225 m, leveys 34 m, korkeus kölistä mastonhuippuun 69m, nettovetoisuus 25000 tonnia ja DWT 68500 tonnia. Laiva oli maalattu Maerskin väreihin, siis runko oli sinivihertävä ja korsteenissa komeili valkoinen tähti.

Miehistö oli monikansallinen ja sen kokonaismäärä 32 henkilöä. Päällikkö James Edge oli englantilainen ja asui Southamptonin lähellä. Yliperämies oli intialainen nimeltään M. Bharucha ja kotoisin Bombaysta. Konepäällikkö ja perämiehet olivat malesialaisia. Laivassa oli myös seitsemän korjaus- ja maalausmiestä, jotka olivat thai-miehiä Thaimaasta.

Maersk Serangoon oli rekisteröity Singaporeen, jossa oli Maerskin tytäryhtiö; melko suuri varustamo, jossa oli yhteensä 37 laivaa. Tanskalaisia näissä laivoissa ei kainet ole koskaan ollutkaan.

Laiva oli purkamassa Norfolkista tuotua hiililastia Raahen edustalla proomuihin ja tilasi pitkän matkan luotsin 30.06.92 kello yhdeksitoista. Kutterinohitajat Hannu Hassi ja Kauko Pinola veivät minut laivaan täksi ajaksi. Tarkoitukseni oli kuljettaa tämä alus Bornholmiin saakka, jossa olisi sitten luotsin vaihto. Laivan oli määrä käydä Kalunborgissa bunkraamassa ja sieltä sitten Skagenin kautta pohjanmerelle ja kohti Baltimorea painolastissa.

Kohti etelää

Lauantaina 30.06. nostimme ankkurin kello 11.15 ja kierrettyämme Nahkiaisen majakan otimme suunnan Nordvaaleeniin. Päällikkö sanoi että kello kaksitoista saapuu merenkulku-upseeri, ja voin kayda

Suunta kohti etelää.

hänen kanssaan läpi reittisuunnitelman. Sitä ennen olin jo vaivihkaa katsonut kartat läpi ja huomannut, että siellä olivat spesialit sekä Merenkurkusta että Ahvenanmereltä.

Navigointivarustus laivassa oli todella hyvä. Satelliittinavigaattori sekä ARPA-laitteistoilla varustetut tutkat, kolme Ula-laitetta sekä kaikki tarvittavat seurantalaitteet. I-perämies Eugene Sebastianin kanssa kävimme reittisuunnitelman Bornholmiin saakka ja hän

laski eräät paseerausajat sekä saapumisemme Allingenin luotsiasemalle.

Perämeri oli autio, ei näkynyt laivan laivaa. Laiva puski hyvää vauhtia, mittari näytti 15 solmua nopeudeksi. Päällikkö sanoi että painolastia otettiin noin 11000 tonnia normaalia vähemmän, koska sääräportit näyttivät hyvää. Syväys keulassa oli vain 4,5m ja perässä 8,30m. 14000 hevosvoiman kone työnsi meitä kohtuullista vauhtia eteenpäin.

Sovin päällikön kanssa "työvuoroistani" ja kysyin perämiehistä. Hän sanoi, että heihin voi täysin luottaa ja että he ovat ammattitaitoista väkeä, mikä kävikin minulle ilmi marikan aikana. Vedin karttaan viivan kymmenen mailia ennen Nordvalenia; siellä ylös.

Siihen aikaan kun palvelin siinä se oli Suomen suurin laiva, ja kääntyi paljon hitaammin kuin tämä.

Nordvalenin eteläpuolella tuli merentutkimusala Aranda vastaan. Minulle tulivat Perämeren saasteet mieleen sekä Rion kokous ja maailman älytön väestönkasvu. Odelgrundin poiju si-

korkeammalla kuin pää laivan suuren trimmieron vuoksi. Veri valuu päähän. Vuoteessa tärisee ja kone jyskyttää mukavasti. Nukahdan melkein heti.

Herään aamuvaihain koputukseen ja hetken kuluttua koputetaan uudelleen, mutta kukaan ei aukaise ovea eikä kukaan sytytä valoja. Menen ovelle, ja sen toisella puolella hymyilee leveästi kadetti Rozaini Jalani ikään kuin sanoen: Sainpas sinut ylös! Menen komentosillalle ja tilaan mukillisen hyvää höyryävää kahvia. Sää on pysynyt hyvänä ja myös näkyvyys. Yli-perämies on pannut ARPA-latteen päälle ja kuvaputkelta näkyy Finngrundet, Grundkallen ja joidenkin laivojen plottausiivoja. Raumalle ja Mäntyluotoon näkyy olevan liikennettä. On todella hienoa ajaa Ahvenanmeren läpi tällaisella ilmalla ja päivääikaan. On tulossa lämmin päivä.

Kayn mielessäni ja kartalla läpi sen miten ajan Understenin ja Ahvenanmeren läpi. Parasta pitää, kun tullaan täältä "ylhäältä", oikeaa eli Ruotsin puolta. Miinoitusten ja muiden syiden takia täytyy ehdottomasti pysyä katkoviivoitusalueen sisäpuolella. Tulee vain mieleen se, miten paljon viime vuosina näillä alueilla on tapahtunut vahinkoja sekä ulkolaisille että kotimaisille aluksille. Kunpa ei nyt olisi kovin paljon poikittaisliikennettä ainakaan pahassa kulmassa. Ei tähän isoon "rekeen" viitsisi panna mustia palloja roikkumaan, on tämä loppujen lopuksi niin hyvä ajettava. Understen sivuutettiin 31.05. klo 08.42 ja asianmukaisesti ilmoitimme tietomme kontrolliin kanavalla 12. Troskelnin ja Armbagenin sivumerkkien kohdalla jouduimme väistämään vastaantulevaa, mutta pysyimme kuitenkin rajojen sisäpuolella. sivuutamme Svenska Björnin kasuunin.

Pyydän radiutilta Itämeren alueen radiokirjan ja yritän päästä Tukholmaradion kautta Bornholmiin, mutta kuuluvuus on heikko. Yritän samaa Maarianhaminan kautta ja saankin yhteyden Allingenin luotsiasemalle. Ilmoitan laivan tiedot ja ETA:ksi maanantaiaamu 08.00, sekä tilaan tanskalaisen luotsin Skageniin.

Nordvalenin majakan paseerasimme 30.05.klo 19.00. Sain tuntumaa laivan kääntymisominaisuuksiin. Olin aiemmin tiedustellut päälliköltä, että voidaanko alusta kääntää suurella ruorikulmalla täydessä vauhdissa. Joillakin aluksilla saattaa tulla vaikeuksia kallistumisen takia. James Edge sanoi, että tällä laivalla ei ole näitä vaikeuksia. Eikä ollutkaan, sillä kun ruori oli 20 vasemmalla ja 15 solmua vauhtia, laiva kääntyi vakaasti ja suhteellisen nopeasti uudelle kurssilleen. Tuli mieleeni vanha 20000 DW tonnin Wipunen.

vuutetaan. Vastaantulevaa liikennettä on vähänlaisesti eikä poikittaisliikennettä näy ollenkaan. Vedän herätysviivan jonkin verran ennen Finngrundetin paseerausta ja painun hyttiini. Minulle on annettu hytti AI seuraavasta kerroksesta alempiin. Se on tilava ja valoisa. Siellä on leveä vuode, WC ja suihkutilat. Huonekalut ovat verhoillut vaalealla kankaalla ja ovisissa on sääskiverkot. Kaikki tämä antaa Kauko-idän tunnelmaa, myös hytin maalaus. Kun menen vuoteeseen huomaa, että varpaat ovat hieman

I-perämies opettaa kadettia, ja kun katson hänen läksyjään, huomaan että kysymyksessä on eranto ja eksymä. Kadetti raapii päätään ja tieto tuntuu aluksi vaikealta sulattaa. Hieno asia tällainen opetusmenetelmä. Käytännössä paikan päällä tapahtuva opetus on tehokasta. Tässäkin laivassa on kolme kadettia.

Sivuutamme Gotska Sandönin matalat ja näen optisesti myös matalikon poijun. Korjaamme suunnan viiden mailin etäisyydelle Visbystä.

Illalla noin 20.00 sivuutamme Visbyn. On hienoa nähdä Visby ilta-auringon loisteessa. Sieltä on juuri lähdössä valkoinen venäläinen matkustajalaiva, ja meitä tulee vastaan Maxim Gork, valkokylkinen matkustajalaiva, hyvässä maalissa, siisti ja mikä erikoista: perässä lukee kotipaikka Nassau; niin maailma muuttuu. Visbystä lähtenyt lautta Gotland joutuu meitä väistämään ja takakannen matkustajat katsovat suurta rumilusta: Maersk Serangoonia. Ilma on kuin Karibiassa ja mieleeni tulevat ajat vuosilta -56 ja -57. Lämmintä +24 C°, tyventä, aurinkoa ja kaiken päälle hyvää näkyvyys.

Vedän viivan ennen Ölands Södra Grundia ja painun suihkuun sekä pehkuihin. Herätys olisi noin kello 02.00 yöllä.

Rautaruukin puskuu ja Maersk Serangoon Raahen redillä.

Minut herätetään puhelimella, ja kun tulen ylös komentosillalle onkin pimeää. Se on erikoista, sillä en ole pimeää nähnyt muutama vuokautteen. Ölands Södra Grundin majakka lyö valoaan, ja useiden laivojen valot näkyvät. Ne kaikki antavat vähän aavemaisen tunnelman. Olemme omalla liikennekaistalla ja ARPA-tutkasta on plotattu kaikki lähistöllä olevat laivat. Kaikki on "okay" ja laivamme kulkee 16 solmun vauhdilla kohti Bornholmia. Sivuutamme Ölands Södra Grundin 02.55. Kelloa on yöllä siirretty yksi tunti taaksepäin eli Tanskan aikaan. Klo 06.00 saan suoran ulayhteyden Allingenin luotsipaikalle ja he käskivät tulla itäpuolelle noin 1,5 mailin päähän ran-

nasta. Tarkistan, että siellä on riittävän syvä vesi, ja korjaamme suunnan sinne.

Otimme luotsin Bornholmin edustalla 01.06. aamulla kello 08.10. Bornholmin vehreys ja keltaiset kukkavainiot näkyivät loistavasti laivastamme, ja varmaan mekin olimme miellyttävä näky herääville bornholmilaisille ja niille, jotka kiiruhtivat askareisiinsa.

Haluan kiittää Maersk Serangoonin henkilökuntaa ja kiinalaista keittiötä sekä apukokkia palvelualltiudesta. Ruoka oli todella hyvää. Kiitän myös Maersk-varustamoaa kaikista niistä järjestelyistä, jotka oli tehty kotimatkaani varten.

Kirjoittaja ja I perämies Eugene Sebastian komentosillalla.

Vanha p/v Hailuoto kyntää Kotkan vesiä

Oulun seudun veneilijöille tutuksi tullut pelastusalus p/v Hailuoto on myyty yksityiskäyttöön Kotkaan.

Suomen Meripelastusseuran omistama, Tolkkisissa rakennettu p/v Hailuoto sijoitettiin Kellon Kiviniemeen kesällä 1939 ja miehitettiin luotseilla ja kalastajilla. Vuonna 1963 alus siirtyi vuotta aiemmin perustetun Oulun Meripelastajat ry:n hallintaan ja asemapaikaksi tuli Oulu. Alus oli mukana lukuisissa pelastustehtävissä, joista lienee tunnetuin kaljaasi Saaren Tähtien miehistön pelastaminen syysmyrskyssä 1949.

Syksyllä 1985 p/v Hailuoto siirrettiin aluksi telakalle Kaskisiin ja myöhemmin peruskorjattuna Loviisaan, jossa se sai nimen Antonius II. Viime kesänä Suomen Meripelastusseura myi täysin palvelleen pelastusaluksen laitesukellusta harrastavalle kotkalaiselle veneilijälle.

Tänä vuonna 40-vuotisjuhlavuottaan viettävä SMPS Oulun Meripelastajat ry. on pitänyt kiinni perinteikkäästä Hailuoto-nimestä. Yhdistyksen uuden aluksen, englantilaisvalmisteisen nopean rib-veneeseen kasto aluksen kummi toimitusjohtaja Heidi Lesonen viime kesänä p/v Hailuodoksi. Oulun Meripelastajien hallinnassa on edelleen myös vuonna 1986 Uudenkaupungin telakalla valmistunut p/v Toppila.

P/v Toppilalla ja sen edeltäjällä p/v Hailuodolla on pelastettu 17 ihmishenkeä ja 12 alusta täydeltä tuholta. Lisäksi aluksilla on avustettu noin 400 merihädässä ollutta henkilöä ja yli 200 alusta. Uudella p/v Hailuodolla ehdittiin viime kesänä pelastaa jo yksi ihmishenki. Merikosken alakanavaan joutunut nainen noukittiin ylös juuri, kun nainen oli painumassa veden alle.

Jos haluat Oulun Meripelastajien jäseneksi (jäsenmaksu vain 10 euroa), voit ottaa yhteyden allekirjoittaneeseen tai rahastonhoitaja Matti Pöyhätäriin (matti.poyhtari@polar.fi; puh 040 719 9392). Jäsenmäärämme on viime vuosina voimakkaasti lisääntynyt ja on tällä hetkellä yli 160. Toivottavaa on, että mahdollisimman moni vesillä liikkuva tuntisi meripelastusaatteen omakseen. Vaivaton tapa aloittaa joukossamme on saapastella aluksellemme Kiikelin vierassatamaan ja tarjoutua mukaan miehistöön. Harjoitukset ovat kesätiistaisin alkaen klo 18.

Joni Skiftesvik
Oulun Meripelastajien pj.
joni.skiftesvik@mail.suomi.net
puh. 050 558 6198

Tässä p/v Toppila kuvattuna vuonna 1981 juuri Martinniemen telakalta veteen laskettuna. Alus on saanut mm. uuden ohjaamon, paljon puhutun "nakkikoipin". Taustalla Martinniemen luotsiaseman venevaja. Ruorissa Seppo Siekkinen, kameran takana Joni Skiftesvik.

RÖYTTÄTOIMIKUNTA

IIN-RÖYTTÄ

LAT. 65 16,2 LONG. 25 13,3

Röyttätoimikunta 27.3.2002 Jatuli

Läsnä: Kauko Liedes, Mikko Valkonen, Reino Aula, Juhani Liedes,
Pentti Auranaho, Jouni Kosonen, Jari Ylönen, Mauri Kangasluoma

- 1§ Puh.joht. avasi kokouksen, joka todettiin päätösvaltaiseksi.
- 2§ Nimitettiin toimihenkilöt kaudelle 2002, puheenjohtaja Kauko Liedes, rahastonhoitaja/sihteeri Mauri Kangasluoma.
- 3§ Hyväksyttiin työjärjestys ja luettiin edellisen kokouksen pöytäkirja.
- 4§ Käsiteltiin tilinpäätös kaudelta 2001. Tilinpäätös hyväksyttiin, joka todettiin tappiolliseksi 1874,55 mk. (liite)
- 5§ Keskusteltiin kesän tapahtumista mm. elöjuhlista miten saada sen suosio nousemaan entisenlaiseen suosioon tanssien osalta. Päätettiin yrittää vielä entisellä mallilla elävän orkesterin tahdittamana.
- 6§ Käsiteltiin toimintasuunnitelmaa vuodelle 2002. Jouni Kosonen ilmoitti, että pitkosputa lisätään ja vaihdetaan luontopoluille kesän alussa. Keskusteltiin laiturien sähköistyksestä. Ehdotettiin MH:n luotopalvelulle, että toimikunta on valmis tukemaan hanketta n. 170 euroa/seura. Reino Aula selvittää Telakkasäätiöllä olevien sähköpylväiden+kaapelin hinnat. Jouni Kosonen selvittää MH:n osuuden sähköprojektin mahdollisimman pian.
Todettiin, että satamakentän hoitosopimus jatkuu entiseen tapaan. Satamassa on peräpojuja rikki 3 kpl. P. Auranaho ja J. Kosonen hoitavat asian.
- 7§ Elojuhlit pidetään 3.8. Buffetin hoitaa OPS. Päätettiin pitää yhteislaukubalaisuus esim. klo 16-18. Mikko Valkonen organisoii lapsille ohjelmaa. Kehitellään arpajaiset jonka lipulla myös pääsee tansseihin. Kysellään orkesteria hintahaarukkaan 350-420 euroa.
- 8§ Päätettiin kesän sähkömaksun suuruus laiturisähkölle. Kesätarra 15 euroa ja kertakäyttäjille käyttömaksu 2 euroa.
- 9§ Todettiin merkkipäiviä HPS 30-v. 11.5., OTPS 90-v. 27.7., OM75-v. 10.8., IM 30-v syksyllä.
- 10§ Päätettiin kokous 19.50

Kauko Liedes, puh.joht.

Mauri Kangasluoma, sihte.

PIUSSI

Hyvää syntymäpäivää!

Haukiputaan Pursiseura täyttää 11.5. 30 vuotta ja Raahen Meriseura 25.5. 20 vuotta. Lämpimät onnittelut molemmille koko OPS:n puolesta!

Lisäksi oman kaupunkimme OTPS täyttää 21. heinäkuuta 90 vuotta ja OM 11. elokuuta 75 vuotta. Lämpimät onnittelut koko OPS:n väen puolesta!

Uusia jäseniä

OPS toivottaa uusimmat jäsenensä Marjo Mattilan, Karin Kontturin, Heikki Järven, Päivi Kujalan, Raimo Verkasalon ja Eeva-Marja Laitisen tervetulleiksi seuraamme!

Veneilyvalvonta heikkenee!?

Saatujen alustavien tietojen mukaan veneilyvalvonta heikkenee Perämerellä tulevana kesänä. Oulun poliisilaitoksen päälliköt ovat katsoleet veneilyvalvonnan melkein tarpeettomaksi. Poliisivene lasketaan vesille 15.6 ja nostetaan ylös 15.8. Näinköhän viisaat päälliköt näkevät veneilyturvallisuuden Perämeren alueella tarpeettomaksi, vene otetaan pois vesiltä silloin kun sitä erityisesti aletaan tarvita, on tulossa pimeät yöt ja muuttuvat keliolosuhteet, ihmetellä kyllä sopii. Eihän he muutenkaan ole olleet suosiollisia veneilyä kohtaan, pojat ovat vaatineet uutta kalustoa jo

vuosikausia, mutta kun ei niin ei. Tälle suvellekin on tulossa poliiseille kolme uutta alusta kaksi etelään ja yksi Inarin järvelle. Onkohan se Inari tärkeämpi kuin Perämeri? Varmasti tältä alueelta löytyy veneilyn harrastajia enemmän kuin järveltä ja haravoitava aluekin on laaja. Nyt kyllä pitäisi veneseurojen panna päät yhteen ja alkaa värkkäämään yleisönosastolle kirjelmä asiasta ja niin, että se kuuluu aina pääkallon paikalle asti ja ottaa vaikka yhteyttä ministeriöön saakka, jotta saadaan Oulun päälliköt järkiinsä. Mutta odotellaanpa virallista tietoa virkavallalta ja ryhdytään sitten toimiin.

Mauri Kangasluoma

Syötteen hiihtoretki onnistui taas loistavasti. Tässä OPS:n tyytyväistä nuorta polvea nautiskelemassa ulkoilmasta, Vasemmalta: Valteri Kujala, Jenni Hyytiäinen, Pirjo Hyytiäinen, Markku Hyytiäinen, Jutta Kesti, Maiju Hyytiäinen, Jenni Kesti, onnikan kuski, Jalmar Karsi, Roosa Myllylä, Marja Myllylä, Heta-Maaria Karsi, Merja Karsi, Maisa Nurminen, Olli Nurminen. Kuva Timo Kujala.

**Lipunnosto 11.5. klo 19
Johteenpookissa.
TERVETULOA
JOUKOLLA MUKAAN!**

**Sammuttimien vuositarkastus
veneilykeskuksessa 27-28. 5. klo 18-20**

**Veneiden katsastus alkaa 28.5.klo 18.00
jatkuen joka tiistai ja torstai
kesäkuun loppuun saakka.**

Erinomainen äitienpäivä- ja ylioppilaslahja!

Tunnetuimmat oululaiset merilaulut on tallennettu CD-levylle **Laiva Toivo Oulu ja muita merilauluja Oulusta**. Laulut on koottu OPS:n aiemmin julkaisemista "Selekiällä merellä I ja II" -LP-levyistä.

Tällä OPS:n tuottamalla CD:lla on edesmenneen Jamppa Tuomisen upeasti tulkitsema, 1890-luvulla Oulussa muistiin merkitty "Mua muistatko". Jampan toinen laulu on nimeltään "Meripoika kun merta seilailee".

Toisen Oulun pojan Matti Eskon esittämänä CD:lla on Paavo Sarkkaman "Harmajan lukki", Kyösti Haatajan vuonna 1904 Oulusta muistiin merkitsema "Merimiehen vaivat", sekä perinteiset oululaiset merilaulut "Merelle lähtö kotisatamasta" ja "Vanhat laulut nuo".

Levyn nimikkolaulun, klassikoksi muodostuneen "Laiva Toivo, Oulu" esittää Oulu-kvartetti. Muita esiintyjiä ovat Neulapojat, Matti Kerola, Oulu-kvartetti, Kalle ja pojat, Ari Piispa, Octacon, Kirjoset, Timo Visuri ja Arvo Suomalainen.

Levyn hinta on 15 EUR ja sitä voi tilata Seppo Silanderilta (puh. 0400 193 122, e-posti: seppo.silander@kolumbus.fi) tai rahastonhoitaja Maija Nurmiselta (puh. 0500-292 041, e-posti: maija.nurminen@ouka.fi).